

РЕШЕНИЕ

№ 518

гр. София, 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА

при участието на секретаря МАЯ Г. КАРГОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110207824 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № 23-4332-006319 от 12.04.2023г., началник сектор при отдел „Пътна полиция“ към СДВР, е наложил на И. Д. Х. с ЕГН ***** наказание – глоба в размер 200/двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца на основание чл. 175 ал.3 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Недоволно от издаденото наказателно постановление е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба го атакува с искане за отмяна, с аргумент за допуснати при издаване на наказателното постановление нарушения на процесуалните правила, неизяснена фактическа обстановка, както и поради това, че случаят е маловажен. В конкретика се оспорва компетентността на актосъставителя и наказващия орган, както и се твърди, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на закона за форма и реквизити, оспорва се редовността на връчването. По отношение на конкретното нарушение пък се твърди маловажност на извършеното доколкото в конкретния случай липса е установено само по отношение на една регистрационна табела, както и липса на виновно поведение на водача, като се препраща към възраженията на същия срещу АУАН. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован чрез процесуалния си представител- адвокат Г., не се явява, не изпраща представител.

Въззиваемата страна началник сектор към ОПП-СДВР, редовно призована – не изпраща представител. В придружителното писмо, с което делото е изпратено в съда, наказващият орган е направил изрично възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят И. Д. Х., ЕГН ***** с постоянен адрес- *****.

На 17.03.2023 около 18:10 часа, на Автомагистрала А1 „Тракия“ посока на движение от гр.София към гр.Пловдив жалбоподателят И. Х. управлявал състав от ППС, включващ влекач марка „ДАФ“, с рег. № *****, и полуремарке марка „Шмитц Каргобул“ с рама № ***, регистрирано в Кралство Швеция. Влекачът бил собственост на търговско дружество „ТРАНС ГРУП-ЕУ“ ООД, а полуремаркетото било използвано от дружеството във връзка с изпълнението на конкретната транспортна услуга по направлението D-99625 Kolleda- BG-4202 Radinovo, видно от представената международна товарителница, в която е вписан регистрационния номер на влекача.

На посочената дата автомобилът бил спрян за извършване на проверка от патрул на ОПП-СДВР, в състав свидетелите П. Д. и Е. А., като при проверката се установило, че полуремаркетото, част от управлявания от жалбоподателя пътен състав е без поставена регистрационна табела. В хода на проверката водачът – жалбоподателя Х., представил свидетелство за регистрация на същото, издадено от Кралство Швеция, от което бил виден идентификационният номер на превозното средство. При това жалбоподателят споделил на полицейските служители, че не знае къде и кога е изгубена регистрационната табела, като при преминаване на границата по-рано същия ден, е била на място.

Във връзка с установеното при проверката от страна на свидетеля Д., бил съставен АУАН, серия ГА, бланков № 890314 от 17.03.2023г., с който срещу жалбоподателя И. Д. Х. е било повдигнато административно-наказателно обвинение, за това, че на 17.03.2023г. в град София, управлявал състав от ППС- влекач и полуремарке, като на полуремаркетото липсва поставена регистрационна табела. Фактическата обстановка, актосъставителят квалифицирал като нарушение на чл.140, ал.1 ЗДвП.

Актът, съставен в присъствието на нарушителя му бил връчен за подпис и запознаване, като срещу същия в рамките на законоустановения тридневен срок са депозирани възражения.

Въз основа на посочения акт било съставено процесното наказателно постановление (НП) № 23-4332-006319 от 12.04.2023г., началник сектор при отдел „Пътна полиция“ към СДВР, е наложил на И. Д. Х. с ЕГН ***** наказание – глоба в размер 200/двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца на основание чл. 175 ал.3 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетелите П. Д. и Е. А., депозирни в хода на съдебното следствие, както и на база приобщените по реда на чл.283 от НПК към делото писмени доказателства: АУАН серия ГА, № 890314 от 17.03.2023г., НП № 23-4332-006319 от 12.04.2023г., възражение срещу АУАН, Справка картон на водач И. Д. Х., Заповед № 8121к-13312/23.10.2019г., Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г., справка от „ТРАНС ГРУП-ЕУ“ ООД и приложена към същото международна товарителница(CMR № 114587), Справка за притежаваните от дружеството полуремаркета към 16.08.2023г. и останалите писмени доказателства.

Показанията на двамата свидетели- П. Д. и Е. А., съдът кредитира в пълна степен, като намери разказът на всеки от тях за последователен, вътрешно безпротиворечив, и наред с това достатъчно подробен, за да няма съмнение, че се касае до действително съхранен спомен. Показанията им са съответни едни на други и наред с това кореспондират със събраните по делото писмени доказателства, което мотивира съда да ги определи като достоверни, респективно да ги използва при изграждане на фактическите си изводи по делото. Тук е мястото да се отбележи, че показанията на двамата свидетели, съвпадат и по

отношение на съобщеното от страна на водача по време на при проверката, а именно, че табелата с регистрационния номер е била налична по-рано същия ден, и е изпаднала по време на движението.

На следващо място, съдът възприема в цялост приобщените по делото писмени доказателства, тъй като същите са логични, последователни съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на обжалване, в рамките на преклузивния срок, с оглед, на което е допустима, а разгледана по същество в рамките на правомощията на съда да извърши цялостна проверка на обжалвания акт, налага отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН серия ГА, бланков № 890314/17.03.2023 година, който е съставен от компетентен орган- младши автоконтрольор при СДВР, в рамките на материалната и териториална компетентност на последния, съгласно чл.189, ал.1 от ЗДвП и т.2.1 вр. т. 1.3.1 от Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021г. Въз основа на обсъдения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган, съгласно чл.189, ал.12 от ЗДвП и т.3.6 на цитираната заповед и приложената заповед за заеманата от Д.Д. длъжност.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като са спазени изискванията за форма и съдържание на същите, за участие на свидетели и връчване на процесуалните документи, дадено е достатъчно пълно и точно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, респективно на правната му квалификация.

Предвид на това не могат да бъдат споделени бланкетните възражения на жалбоподателя относно допуснати процесуални нарушения, в частност липса на компетентност на актосъставителя и наказващия орган или ненадлежно описание на нарушението от фактическа и правна страна.

С наказателно постановление (НП) № 23-4332-006319 от 12.04.2023г. на началник сектор при отдел „Пътна полиция” към СДВР на И. Х. е наложено наказание за допуснато нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП. Посочената разпоредба допуска по пътищата отворени за обществено ползване да се движат само МПС и ремаркета, които са регистрирани и регистрационните табели са монтирани на съответните места, като съгласно НП нарушението се е изразило в управление на състав от превозни средства- влекач с рег. № Т 8542 АК и полуремарке, като последното е било без поставена регистрационна табела. Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, установена и от настоящия съдебен състав, напълно кореспондира с обективната страна на посочения състав на административно нарушение.

Съгласно чл.6, ал.1 ЗАНН, административно нарушение е това деяние което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В настоящия случай обаче не може да се направи извод, че поведението на жалбоподателя Х., което се субсимира под състава на административно нарушение на чл.140, ал.1 ЗДвП, в частност нарушаване на изискването по пътищата отворени за обществено ползване да се движат ремарке, което не само е регистрирано по надлежния ред, но и има поставена

регистрационна табела, е извършено виновно. Видно от показанията на двамата свидетели, водачът на пътния състав- жалбоподателят Х. е споделил пред тях, че доколкото по-рано през деня е преминал през ГКПП, при което регистрационната табела е била на място, същият не знае кога и къде по пътя е изгубена. Съдът намира, че доколкото от една страна в показанията на свидетелите се наблюдава синхрон по този въпрос, който е извън непосредственото съдържание на акта, а от друга факта на извършван с влекача международен превоз се установява от представената международна товарителница, то и изнесеното от жалбоподателя твърдение по време на проверката се явява достоверно. В същия смисъл са и направените от последния възражения, непосредствено след съставяне на акта. Предвид на това съдът намери, че не се установява с изискуемата за ангажиране на санкционна отговорност категоричност, жалбоподателят Х. да е знаел, че управляваното от него ремарке е без регистрационна табела.

В настоящия случай, доколкото се касае за формално нарушение, т.е. такова лишено от обществено-опасни последици, по дефиниция вината е възможна само под формата на умишъл. Незнанието на част от обективните елементи на състава на нарушението обаче, а именно– липсата на регистрационна табела, поради изпадането ѝ по пътя, налага извод за липса на виновно поведение, доколкото нарушителят е действал в условията на фактическа грешка по смисъла на чл.14 НК вр. чл.11 ЗАНН, която всякога изключва умишъла. Ето защо с оглед липсата на доказателствата за виновно поведение от страна на И. Х., жалбата се явява основателна и процесното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Дори обаче да се приеме, че деянието е извършено виновно, то отново не е налице основание за приложение на санкционната норма на чл.175, ал.3 ЗДвП. Видно от текста на същата, наказание е предвидено за водач "който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер". т.е. посочената санкция се отнася само за случаите, в които предмет на нарушението е моторно превозно средство по смисъла на § 6, т.11 от ДР на ЗДвП т.е. ППС снабдено с двигател за придвижване, но не и ремарке или полуремарке, за което ЗДвП съдържа нарочна легална дефиниция в §6, т.18 от ДР на ЗДвП. Иначе казано кумулативното наказание глоба и лишаване от право да се управлява МПС, предвидено в разпоредбата на чл.175, ал.3 ЗДвП, посочена от наказващия орган като основание за издаване на наказателното постановление се отнася само за случаите на нарушение на чл.140, ал.1 ЗДвП, касаещи нерегистрирани или без поставени регистрационни табели моторни превозни средства, но не и други ППС. С оглед на това и доколкото в настоящия случай с липсваща регистрационна табела е било единствено полуремаркетото, но не и влекача, то и не са налице обективни основания за ангажиране на отговорността на жалбоподателя по реда на чл.175, ал.3 ЗДвП, респективно наказващият орган е приложил закона неправилно, което е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Предвид изхода на делото следва да бъде уважено и заявеното на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН искане на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски. В настоящото производство жалбоподателят И. Х. е бил представляван от надлежно упълномощен адвокат, за което съгласно представения договор за правна помощ е заплатена сумата от 1000 лева. Така претендираното възнаграждение надхвърля размера, според чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 400 лева, поради което и следва да бъде обсъдено направеното от страна на въззиваемата страна възражение за прекомерност. Доколкото адвокатът не е взел участие в съдебните заседания пред настоящата инстанция, нито пък са представяни допълнителни доказателства и делото не се характеризира нито с фактическа, нито с правна сложност, то настоящият съдебен състав счита, че има основания в случая на жалбоподателя да се присъдят разноски за адвокат единствено до размера на минимално определеното адвокатско възнаграждение според чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а

именно в размер на 400 лева, а за разликата до поискания размер от 1000 лева – искането за присъждане на разноси в полза на жалбоподателя следва да се остави без уважение. Разноските следва да бъдат възложени в тежест на администрацията, към която се числи наказващия орган, а именно - СДВР.

Воден от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) № 23-4332-006319 от 12.04.2023г., началник сектор при отдел „Пътна полиция“ към СДВР, е наложил на И. Д. Х. с ЕГН ***** наказание – глоба в размер 200/триста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца на основание чл. 175 ал.3 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на И. Д. Х. с ЕГН ***** сумата от 400 лева - съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр.София с касационна жалба по реда на АПК в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____